

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgericht Schwerin (Germania) la 4 mai 2009 — Agrargut Babelin GmbH & Co KG/Amt für Landwirtschaft Bützow

(Cauza C-153/09)

(2009/C 180/42)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Schwerin

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Agrargut Babelin GmbH & Co KG

Pârât: Amt für Landwirtschaft Bützow

Întrebările preliminare

- 1) Un agricultor nu poate activa drepturile aferente unor pășuni permanente dacă nu a activat în prealabil toate drepturile la plată întemeiate pe scoaterea temporară a terenurilor din circuitul agricol, chiar dacă nu deține niciun alt teren arabil care poate beneficia de ajutorul pentru scoaterea temporară a terenurilor din circuitul agricol?
- 2) Sancțiunile prevăzute la articolul 51 din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 ⁽¹⁾ sunt aplicabile și în cazul unui agricultor care, înainte de 29 decembrie 2006 (în condițiile în care nu dispunea de suprafețe care să poată beneficia de ajutorul pentru scoaterea temporară a terenurilor din circuitul agricol), a încălcat obligația prealabilă de a activa în întregime drepturile la plată aferente scoaterii temporare a terenurilor din circuitul agricol?

⁽¹⁾ JO L 141, p. 18, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 210.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 6 mai 2009 — Finanzamt Leverkusen/Verigen Transplantation Service International AG

(Cauza C-156/09)

(2009/C 180/43)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Finanzamt Leverkusen

Pârâtă: Verigen Transplantation Service International AG

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 28b titlul F alineatul (1) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că:
 - a) țesutul cartilagos prelevat de la o ființă umană (material prelevat prin biopsie) care este încredințat unei întreprinderi în vederea realizării unei culturi celulare și ulterior remis în calitate de implant pentru pacientul respectiv constituie un „bun mobil corporal” în sensul dispoziției menționate,
 - b) extragerea de celule de cartilaj articular din respectivul țesut cartilagos și cultura unicelulară ulterioară reprezintă „operațiuni” asupra unor bunuri mobile corporale în sensul dispoziției menționate,
 - c) serviciul a fost deja prestat beneficiarului cu „numărul de identificare în vederea taxei pe valoarea adăugată” în cazul în care acest număr este indicat pe factura emisă de prestator, fără a fi fost încheiată o convenție scrisă expresă în vederea utilizării sale?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la una dintre întrebările precedente: articolul 13 titlul A alineatul (1) litera (c) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri trebuie interpretat în sensul că extragerea de celule de cartilaj articular din țesutul cartilagos prelevat de la o ființă umană și cultura unicelulară ulterioară reprezintă o „prestare de îngrijiri medicale” în cazul în care celulele rezultate ca urmare a culturii unicelulare sunt reimplantate donatorului?

⁽¹⁾ JO L 145, p. 1.

Acțiune introdusă la 7 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-15709)

(2009/C 180/44)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Støvlbæk și W. Roels, gemachtigden)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

- constatarea că, prin aprobarea și menținerea în vigoare a articolului 6 alineatul 1 Legea olandeză din 3 aprilie 1999 cu privire la profesia de notar (*Wet op het notarisambt*), Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul tratatului CE și, în special, a articolelor 43 și 45 CE;
- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În cadrul primului motiv invocat împotriva pârâtului, Comisia susține că condiția de naționalitate pentru exercitarea și accesul la profesia de notar constituie o restricție disproporționată a libertății de stabilire a notarilor resortisanți ai altui stat membru garantată prin articolul 43 CE. Articolul 45 CE prevede, în mod cert, o excepție relativă de la regula libertății de stabilire, dar numai pentru activitățile care reprezintă o participare directă și specifică la exercițiul autorității publice. Comisia consideră că numai o parte infimă din sarcinile îndeplinite de un notar potrivit dreptului olandez constituie o exercitare a autorității publice, astfel încât, în lumina jurisprudenței privind articolul 45 CE, această împrejurare nu poate justifica restricția în discuție.

În cadrul celui de al doilea motiv, Comisia susține că, în lumina articolului 43 CE, condiția de naționalitate nu este, în orice caz, adecvată pentru a garanta un anumit nivel de calitate profesională care să asigure protecția consumatorului. Există cu siguranță un alt mijloc (care restricționează mai puțin libera circulație) de garantare a nivelului de calitate ridicat necesar pentru exercitarea sarcinilor de notar: și anume, posibilitatea statului membru de stabilire de a impune una din măsurile compensatorii prevăzute la articolul 4 din Directiva 89/48/CEE ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Directiva 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani (JO L 19, p. 16, Ediție specială 05/vol. 2, p. 76).

Acțiune introdusă la 7 mai 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-158/09)

(2009/C 180/45)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: I. Martinez del Peral Cagigal și M. van Beek, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru transpunerea Directivei 2003/88/CE ⁽¹⁾ în privința personalului necivil din administrația publică, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 1 alineatul (3) din Directiva 2003/88/CE și în temeiul articolului 18 litera (a) din Directiva 93/104/CE ⁽²⁾, menținut prin articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE, coroborat cu anexa I partea B la aceeași directivă.

- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Directiva 2003/88/CE are ca obiect stabilirea dispozițiilor minime de securitate și de sănătate în materia organizării timpului de lucru. Ca directivă de codificare, aceasta a înlocuit Directiva 93/104/CE fără a afecta obligațiile statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere.

Măsurile de transpunere a Directivei 2003/88/CE notificate Comisiei de autoritățile spaniole nu cuprind actele cu putere de lege sau actele administrative necesare pentru transpunerea directivei în ceea ce privește personalul necivil din administrația publică.

Articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2003/88/CE prevede că aceasta se aplică tuturor sectoarelor de activitate, private și publice, în sensul articolului 2 din Directiva 89/391/CEE ⁽³⁾ care cuprinde anumite excepții din cauza particularităților inerente unor activități specifice determinate ale funcției publice, cum ar fi în forțele armate sau poliție, sau unor activități specifice determinate din serviciile protecției civile. Potrivit jurisprudenței Curții, criteriul utilizat de legiuitorul comunitar pentru a determina domeniul de aplicare al Directivei 89/391/CEE nu este întemeiat pe apartenența lucrătorilor la diferitele sectoare de activitate menționate la articolul 2 din directivă, considerate în mod global, ci exclusiv pe natura specifică a anumitor sarcini speciale desfășurate de lucrătorii din cadrul sectoarelor menționate.

Prin urmare, reclamanta consideră că nu există nicio îndoială că Directiva 2003/88/CE se aplică personalului necivil din administrația publică și, în cadrul acestei categorii, Gărzii Civile, astfel încât neadoptarea de măsuri de transpunere în acest sector constituie o încălcare a directivei menționate.

⁽¹⁾ A Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

⁽²⁾ a Consiliului din 23 noiembrie 1993 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 307, p. 18).

⁽³⁾ a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO L 183, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 88).